

P O S U D E K

Univ.prof.dr. Robert KOMEČNÝ, CSc.,

zástupce vedoucího Psychologické laboratoře ČSAV
vedoucí vědecký pracovník.

70 let (23. dubna 1906)
dělnického původu
nestranič

1. Hlavní životopisná data

Univ.prof.PhDr. Robert Konečný, CSc. se narodil v Brně dne 23.4.1906. Je československý státní příslušník české národnosti, bytem 602 00 Brno, Rezkova 53.

Od druhého roku vysokoškolského studia byl vědeckou pomocnou silou a asistentem volontérem Psychologického ústavu brněnské univerzity (do r.1931), současně přednášel na pokrokové Pedagogické akademii a na Škole vysokých studií pedagogických, několik měsíců suploval na II. st. reálce na Křenové. Byl středoškolským profesorem v Tišnově (1931-1933) a v Brně (1933-1939), vedl současně Studentskou poradnu (od r. 1926 do r. 1931 i Poradnu Babákovy společnosti pro výzkum dítěte).

V čelné funkci se účastnil domácího odboje, byl vězněn gestapem až do svého útěku (15. dubna 1945).

Vrátil se na své staré působiště jako středoškolský profesor. Filozofickou fakultou byl vyzván, aby přednášel ve funkci sml.profesora a pak jako řádně habilitovaný docent (1946) na Filozofické fakultě.

Od r. 1950-1958 působil v psychiatrické léčebně a v letech 1958-63 na psychiatrické klinice v Brně.

Od r. 1963 (prosinec) je zaměstnán v ČSAV. V r. 1967 byl vyzván vědeckou radou FF UJEP k profesorskému řízení a s účinností od 1.7.1968 byl jmenován profesorem psychologických věd.

Od 15.4.1968 vedl katedru psychologie, ale pro vážné srdeční onemocnění se vedení katedry vzdal (15.4.1970). Zůstal však na žádost děkana přednášejícím profesorem na poloviční úvazek do konce září 1971. Poté se zcela věnuje práci v Psychologické laboratoři jako vedoucí vědecký pracovník a zástupce vedoucího. Působí

Působí v tomto zařazení a v této funkci i nadále.

2. Politická a společenská angažovanost

Prof. Konečný se intenzivně od svého mládí politicky i společensky angažuje. Slovem i tiskem se od třicátých let účastnil boje proti českému i světovému fašismu (fašistická Vlajka vyzývala k jeho likvidaci veřejnou výzvou), byl aktivním členem akce za demokratické Španělsko, patřil k tzv. brněnské levici kolem Indexu, do něhož přispíval. Byl za Mnichova iniciátorem pomocné akce pro krajany bez domova, jedním z iniciátorů brněnské akce mapové informující cizinu o mnichovském diktátu.

Účastnil se aktivně odboje v čelné funkci generálního tajemníka Obrany národa a odbojových organizací na ni napojených, na rozdíl od ON v Čechách se zasloužil o levicovou orientaci, navázel styk s KSČ (E.Klíma, Rosický) a prosadil do nejužšího direktoria zástupce KSČ Old.Blažka, hl. redaktora Indexu. Vypracoval levicově zaměřený program moravského odboje (Nová republika) žádající socializaci. (Po válce byl předán velvysl. Píškem Kl.Gottwaldovi i členům vlády). Byl po válce členem mnoha veřejných institucí: svolavatelem Kulturní sekce Zemské kulturní rady ZNV, místopředsedou Sdružení Moravských spisovatelů, členem Syndikátu čs. spisovatelů, členem výboru Svažu čs. spisovatelů v Brně, členem výboru Dělnické akademie, spoluzakladatelem Socialistické dělnické akademie, členem výborů protifašistických organizací atd. atd.

Byl členem a zástupcem vedoucího Brigády socialistické práce. Byl lektorem Záře a Rovnosti. Dlouholetým důvěrníkem ROH. V letech 1968-1969 se nezúčastnil žádných akcí protistranického nebo protisovětského zaměření, odmítl podepsat výzvu 2000 slov a vystoupil aktivně proti ní. Kladně byla hodnocena ve Vědecké radě UJEP jeho korektivní činnost mezi studenty, které odvrátil od nepředložených akcí (průvod městem, druhá stávka).

Přes vážné srdeční onemocnění, pro které byl dlouhodobě hospitalizován, vyvíjel i v posledních letech intenzivní politickou a angažovanou činnost a pokračuje v ní: byl členem agitační dvojice na pracovišti při posledních volbách, rozvinul v PSL ČSAV

socialistickou iniciativu, za kterou se pracovišti dostalo poděkování KV KSČ (dopisem). Má internátní politicko ideové školení min. školství a na pracovišti přispívá velmi aktivně k ideové politickému školení a kritice buržoazní psychologie.

Je lektorem SAK a SPB.

Ve všech komplexních hodnoceních byl hodnocen kladně.

Ve všech komplexních hodnoceních byl hodnocen kladně.
V lednu 1976 přijala Čs. televize angažovaný seriál "Hes, co tě pálí", jehož je autorem a jenž se obrací zejména k mládeži. K věřejné a politické angažovanosti patří i četné populárně vědné přednášky a články i přednášková činnost pro širokou veřejnost: denní tisk, rozhlas, televize, Rodina a škola, škola práce, zdravotnické školy a zdravotnická výchova, doškolovací kurzy pro lékaře i středně zdravotnický personál, pedagogické ústavy, KÚNZ, MÚNZ, Ženská kulturní rada, SPB, ROH, SRPŠ, SČSP, ČSČK atd. Počet proslovených přednášek a besed (v internátech učňovských i studentských) jde do set. Vydal i tři populárně vědné knížky v Státním zdr. nakladatelství a v stát. pedagogickém nakladatelství.

3. Činnost vědecká a vědeckoorganizační

Konečný je mimořádně schopný tvůrčí vědecký pracovník vynikající odbornou erudití. Účastní se od samého začátku (od r. 1950) řešení úkolů státního plánu výzkumu jedná jako člen koordinačních skupin i jako samostatný řešitel. Podal sedm zpráv ukončených úkolů - poslední zpráva za úkoly pětiletky obsahovala 650 stran. Oponenti vyzvedli její význam pro praxi i prioritní výsledky (35 řešených témat, a to v časovém předstihu, který znamenal úsporu asi 50.000 Kčs).

Prof. Konečný vydal 2 knihy, 2 monografie, několik desítek studií, z nichž některé mají zásadní význam. Jeho vědecká práce dosahuje mezinárodního ohlasu - důkazem je překlad Psychologia v medicíne (spoluautor M. Bouchal), k níž napsal velmi pochvalný úvod zasloužilý vědec SSSR V.N. Mjasiščev, v němž oceňuje i její význam pro zdravotníky v Sovětském svazu.

Prof. Konečný je uznávaným průkopníkem aplikace psychologie ve zdravotnictví a zakladatelem tzv. brněnské psychoterapeutick-

ké školy. Podařilo se mu vypracovat originální metody psychoterapeutické, rehabilitační i diagnostické.

Byl redaktorem Psychologie, je redaktorem celost. Psychológia a patopsychológia dieťaťa, redaktorem Zpráv Psychologickej laboratoře (monografie).

Byl dlouholetým členem poradního sboru ministerstva zdravotnictví, členem hlavního výboru a předsedou zdravotnické sekce Čs. psychologické společnosti, členem koncepčních komisí kollegia, ministerstev, členem komisí v kraji i městě, členem výboru psychiatr. sekce LS JEP. atd. Byl a je členem Vědeckých rad, oponentem prací atd., předsedou nebo členem komisi.

4. Charakterový profil, rodina

Je houževnatý, velmi pracovitý a odpovědný, má vynikající smysl pro plánovitou organizaci. Je náročný na sebe i na jiné, maximálně se snaží o objektivitu, citlivě přistupuje k lidem, vždy nadřazuje společenský zájem nad osobní prospěch, je krajně obětavý. Má široké zájmy kulturní.

Žije ve velmi harmonickém manželství, jeho manželka je vedoucí oddělení profesionální orientace v PVK, je soudkyní z ligu a členkou Brigády socialistické práce. Je veřejně činná. Funkce v ROH. Dcera je lékařka, je vedoucí Brigády socialistické práce, členkou Reflektoru mladých v SSM, členkou ROH, SČSP, ČSČK. Syn je ing. architektem, aspirantem na katedře průmyslových a zemědělských staveb, členem SSM a SČSP. Za angažovanou socialistickou tvorbou získal dvakrát cenu Ant. Zápotockého i první cenu za arch. tvorbu v celost. soutěži za poslední tři léta. Zeť je vedoucím oddělení Výzkumného ústavu stavebních hmot a byl vybrán pro širší výběr členství do KSČ.

5. Vyznamenání

Prof. Konečný je nositelem dvou odbojových vyznamenání udělených presidentem republiky a ministrem vnitra, nositelem stříbrné medaile UJEP, dvou pamětních medailí k výročí ČSSR, má řadu diplomů (vzorný pracovník Kraje jihomoravského ve zdravotnictví, diplomu za budování CO, doškolování lékařů apod.).